

hjemme paa en saadan almindelig Oversigt, viser det sig, at Beløbet til Forsvarsvæsenet er steget med 5 Mill. fra 1905—06 til 1910—11, medens det er steget med 6 Mill. fra 1905—06 til 1911—12, altsaa 1 Mill. mere end paa det Budget, som det radikale Ministerium fik vedtaget i forrige Samling. Men endvidere forekommer det mig, at naar man skulde være retfærdig i sin Opgørelse af den finansielle Stilling, skulde man ikke blot tage alle Udgifterne, men saa skulde man ogsaa minde om, at der er en lille Bisag, som følger med, og det er den Forøgelse af Formue- og Indtægtsskatten, som er vedtagen til Dækning af de militære Udgifter. Det mener jeg, har sin Berettigelse, at man ogsaa tager det med.

Saa er der et Spørgsmaal, som har vakt en Del Interesse her i Tinget, ikke blot i Aar, men i en hel Række af Aar, det er Spørgsmaalet om Remontering af Hærens Hestebestand. Denne Remontering falder, som bekendt, i 2 Dele, Remonteringen til Artilleriet og Remonteringen til Rytteriet. Artilleriet faar sine Heste saa godt som, ja, jeg tror, udelukkende fra Landets egne Producenter, medens man til Rytteriet i de senere Aar har købt i Udlandet noget over 150 Heste til Hærens Brug, fordi Rytteriet paastaar, at det ikke kan faa tilstrækkelig gode Heste til Rytteriet af den Hjemmeavl, der finder Sted. Naar man nu har rettet et stærkt Angreb paa Depotet i Kolding, maa jeg gøre opmærksom paa, at det er oprettet af Lovgivningsmagten, fordi man mente, at det skulde fremme Hjemmeremonteringen. Det er muligt, at dette Depot ikke svarer til sin Hensigt, og jeg skal selvfølgelig have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og det skal være Genstand for min Opmærksomhed, om man bør nedlægge det eller ej. Men sikkert er det, at Meningen har været at fremme Hesteavlens herhjemme, saaledes at Remonteringen i større Udstrækning end hidtil kunde foregaa til Rytteriet fra Landet selv. Den foregaaende ærede Taler rettede et meget stærkt Angreb mod hele dette Forhold. Men i sin Kritik var han ikke blind for, at det har været svært her til Lands at tilvejebringe det fornødne Antal Heste til Hærens Brug. Fra Ministeriets Side har man gjort forskellige Forsøg paa at hjælpe sig ud over Vanskelighederne. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at der nu er sluttet en Kontrakt. Denne Kontrakt er virkelig afsluttet, fordi jeg derved vilde bidrage til, at man her paa Sjælland bedre kunde

skaffe de fornødne Heste til Rytteriets Brug end hidtil, idet der udstationeres 10 Hingste, og Betalingen for hver Hoppe, der føres til hver af disse Hingste, kun bliver 10 Kr. Man vil endvidere bidrage dertil ved, at de Hopper, som ikke kunne bruges til Rytteriet, og som af en eller anden Grund udsættes, men som godt kunne bruges til Avl, kunne købes her for en rimelig Betaling. Jeg har gjort det i den bedste Hensigt og den bedste Mening, for derved at fremme Hjemmeremonteringen. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at naar Lovgivningsmagten har skaffet Artilleriet nye Kanoner og Fodfolket gode nye Geværer, bør Rytteriet ikke glemmes, og det har et Middel, som det ikke kan undvære, nemlig raske og udholdende Heste. Jeg har imidlertid faaet det Indtryk, at Producenterne herhjemme have den Opfattelse, at det ikke kan betale sig for dem at lægge an paa denne Avl. Min ærede Sidemand (Dinesen), der interesserer sig saa levende for dette Spørgsmaal ... (*Dinesen*: Jeg er enig deri) .... er altsaa enig med mig i, at Producenterne herhjemme mene, at det ikke kan betale sig at lægge Vægt paa at fremstille den Art af Heste, som Rytteriet skal bruge. De have derfor trukket sig mere og mere tilbage. Hele dette Forhold har været og skal fremdeles være Genstand for min Opmærksomhed. Om Remontekommissionen kan sammensættes paa anden Maade end hidtil, skal jeg tage op til nærmere Overvejelse. Den ærede foregaaende Taler mente, at den er for ensidig sammensat. At den er sammensat fortrinsvis af Rytterofficerer, er dog ganske naturligt, idet det er dem, der have det bedste Kendskab til, hvilke Heste der er brugelige for Rytteriet.

Til Slutning skal jeg omtale endnu et Forhold, der har været berørt, nemlig Rekrut-Affæren i Nyborg. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har refereret denne Sag, og jeg skal ikke føje mange Bemærkninger dertil. Jeg skal kun minde om det sørgelige Tilfælde, at en Rekrut, der var født og hørte hjemme paa Lolland, tog Livet af sig, medens han aftjente sin Værnepligt i Nyborg. Da saa Liget skulde føres bort fra Byen, var den Premierløjtnant, der havde haft ham i sit Kompagni, med i Følget, og han gik derefter en Tur ned ad Havnen til, før han vilde gaa tilbage til sit Hjem. Men paa Tilbagevejen blev han fulgt af en stedse stigende Hob — det ærede Medlem sagde: af unge Mennesker